

mig at bemærke, at det forekommer mig, at den Indfødsret, som Rigsdagen i Forening med Kongen kan meddele efter Grundloven, er en Indfødsret, som gjør Bedkommende lige kvalificerede med alle danske Borgere, og jeg skønner derfor ikke rettere, end at naar alle danske Borgere kunne ansættes i Embeder i alle Landsdele, som ligge under Regjeringens Omraade, maa det ogsaa være anvendeligt paa de Mænd, som faae Indfødsret efter de i Grundloven fastsatte Bestemmelser.

**Indenrigsministeren:** Ja, jeg kan kun sige, at jeg holder mig overbevist om, at den ærede Taler ikke har gjendrevet min Mening om denne Ting. Jeg troer, at saalænge Indfødsretten bliver meddeelt paa den Maade som nu, kan den ikke have den Indflydelse, at Bedkommende derved skulde faae den Berettigelse, at de skulde kunne ansættes i Embeder i Hertugdømmerne.

**Rierkegaard:** Jeg veed ikke, om det maatte være mig tilladt, med Hensyn til hvad den høitærede Indenrigsminister har bemærket, at opfaste det Spørgsmaal, hvilke de Hertugdømmer ere, om hvilke den høitærede Indenrigsminister udtalte sig i Modsætning til den Deel af de Kongen af Danmark underlagte Lande, hvor den nærværende Indfødsrets Meddelelse skal have Gyldighed. Jeg for mit Bedkommende tillader mig at have den Overbeviisning, at det Hertugdømme, der horer til det danske Monarchie i engere Forstand, der er en Deel af Danmarks Rige, at dette Hertugdømme ogsaa har et saadant Forhold til den danske Rigsdag, at, hvad der vedtages angaaende Indfødsretten paa den danske Rigsdag, nødvendigviis ogsaa maa faae Indflydelse for dette Hertugdømmes Bedkommende. Da der nu foruden det er to Hertugdømmer, i hvilke Kongen af Danmark er Hertug, skal jeg tillade mig at spørge, om det ogsaa er den høitærede Indenrigsministers Mening, om jeg altsaa tør antage, at hans Ord ere at forstaae saaledes, som de vilde være at forstaae i min Mund, saaledes nemlig, at hvad vi her vedtage, ikke i mindste Maade vil kunne vedkomme de ansøgende Personers Berettigelse i Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg.

**Indenrigsministeren:** Ja, jeg kan dertil kun sige, at jeg vistnok lige saa meget som den ærede Rigsdagsmand ønsker, at vi havde Slesvig indenfor vort Omraade, men, saalænge vi ikke have det, troer jeg ikke, at vi kunne give Bestemmelser derfor. Saalænge Grundloven ikke er publiceret i Slesvig, troer jeg ikke, at vi her kunne bestemme Noget for Slesvig.

**Rierkegaard:** Jeg er langt fra at mene, at vi for Diebliffet ubetinget og med samme Gyldighed som for det egentlige Danmark kunne bestemme Noget denne Sag angaaende. Men jeg troede ikke at burde lade det gaae upaatalt hen, hvis den høitærede Indenrigsministers Uttringer virkelig ere saaledes at forstaae, som om Grændsen for det egentlige Kongerige Danmark skulde drages ved Kongeaen, og ikke paa et andet os alle velbekjendt Sted. At det ikke for Diebliffet, paa Grund af de særegne politiske Forhold og Forviklinger, fuldstændigen lader sig gjøre gjældende, hvad der bærer Historiens Vidnesbyrd gennem mange Aarhundreder, at der er et fælles Folkefærd til Eideren, det veed jeg meget godt; men derfor maa jeg ligesuldt henholde mig til den Overbeviisning, at det er noget ganske Andet at indrømme, at vi under Tidens Tryk for Diebliffet ikke kunne gennemføre Gyldigheden deraf, end at indrømme, at det aldeles ikke skulde være Slesvig vedkommende, hvad her i en Sag som den nærværende vedtages. Dersom det er vor Overbeviisning, saaledes som, saavidt jeg veed, er udtalt dengang Grundloven blev givet, at Forholdene i Slesvig blive at ordne, som i en Deel af det danske Monarchie i engere Forstand, og i Kraft af dets egen Souverainitet, forstaaer det sig, synes mig, af sig selv, at den Indfødsret, her meddeles, skjøndt den for Diebliffet ikke kan udstrækkes over det engere Kongeriges Grændser, desuagtet er bestemt til, saasnart denne Sag er virkelliggjort, eo ipso og selvfølgerigen at strække sig over Slesvig, medens det ligeledes, naar jeg ellers har forstaaet Sagen rigtigt, er aldeles indlysende, at der ikke kan være mindste Tanke om nogenfinde at gjøre, hvad vi her vedtage angaaende Indfødsretten, gjældende i Hertugdømmerne Holsteen og Lauen-